

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Energi-, Forsynings- og Klimaudvalget
Christiansborg
1240 København K
DK Danmark

Dato: 8. februar 2019
Kontor: Stats- og Menneskerets-
kontoret
Sagsbeh: Camilla Helleø Nielsen
Sagsnr.: 2019-0032/34-0001
Dok.: 976892

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 179 (Alm. del), som Folketingets Energi-, Forsynings- og Klimaudvalg har stillet til justitsministeren den 11. januar 2019. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Jens Joel (S).

Søren Pape Poulsen

/

Henrik Skovgaard-Petersen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 7226 8400
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 179 (Alm. del) fra Folketingets Energi-, Forsynings- og Klimaudvalg:

”I et læserbrev i Politiken den 19. december 2018: ”Jeg havde to kontroverser med Klimarådets formand” skriver energi-, forsynings- og klimaministeren, at han i 2015 havde en kontrovers med Klimarådets formand om indholdet i en kommende rapport fra Klimarådet. Om kontroversen skriver energi-, forsynings- og klimaministeren: ”På det pågældende tidspunkt havde Danmark ikke en national klimamålsætning på 40 pct. i 2020, som det havde været tilfældet under den tidligere regering”. I forlængelse heraf sagde energi-, forsynings- og klimaministeren ved sin mundtlige besvarelse den 9. januar 2019 af spørgsmål nr. S 364: ”Efter valget i 2015 havde partierne bag aftalen om en national klimamålsætning på 40 pct. i 2020 ikke længere flertal i Folketinget. Derfor var aftalen ikke længere gældende” og ”Så jeg må bare konstatere, at Danmark ikke havde en national klimamålsætning på 40 pct.” Vil ministeren give en juridisk vurdering af, om man, som energi-, forsynings- og klimaministeren gør, kan antage, at en national klimamålsætning støttet af et folketingsflertal ikke længere er gældende efter et folketingsvalg, på trods af at målsætningen ikke er omstødt af et nyt folketingsflertal? I svaret bedes ministeren forholde sig til udtalelser fra professor i forvaltningsret ved Aalborg Universitet, Sten Bønsing, der i en vurdering af førømtalte læserbrev udtaler: ”Sådan som jeg forstår det, så må det anses for at være forkert og vildledende, hvad ministeren skriver. Der var jo ikke kommet en ny aftale om en national klimamålsætning. Så læserbrevet kan faktisk være en overtrædelse af reglerne om den almindelige sandhedspligt, offentligt ansatte er underlagt”.

Svar:

Justitsministeriet har forstået spørgsmålet således, at der spørges til, om det klimamål, som den daværende regering (Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre), Det Konservative Folkeparti, Socialistisk Folkeparti og Enhedslisten indgik politisk aftale om den 6. februar 2014, er juridisk bindende.

Det kan herom indledningsvis oplyses, at en politisk aftale ikke i sig selv har juridisk bindende karakter.

På baggrund af den politiske aftale fremsatte klima-, energi- og bygningsministeren den 26. marts 2014 lovforslag nr. L 161 om Klimarådet, klimapolitisk redegørelse og fastsættelse af nationale klimamålsætninger, der blev vedtaget den 11. juni 2014 (lov nr. 716 af 25. juni 2014). Klimamålet fremgår ikke af selve lovteksten, men er omtalt i bemærkningerne til lovforslaget, jf. bl.a. pkt. 1 i de almindelige bemærkninger til lovforslag nr. L 161.

Under behandlingen af lovforslaget i Folketinget oplyste Klima-, Energi- og Bygningsministeriet i besvarelse af 5. maj 2014 af spørgsmål nr. 1 (L 161) af 8. april 2014 fra Klima-, Energi- og Bygningsudvalget bl.a. følgende:

”Nævnelser af den politiske aftale i Klimalovforslagets bemærkninger gør ikke 40 pct. reduktionsmålet til en juridisk forpligtelse. Der lægges ikke i lovforslaget op til at fastsætte juridisk forpligtende drivhusgasreduktionsmål, da disse typisk følger af internationale aftaler eller andre forpligtelser. Hertil kommer, at dansk retstradition tilsiger, at der ikke indføres mål i lovgivning, der ikke forpligter borgerne, jf. i øvrigt mit svar på spørgsmål 19 stillet til lovforslaget (spg 19 til L 161).”

Derudover har Energi-, Forsynings- og Klimaministeriet i besvarelse af 16. januar 2019 af spørgsmål nr. 170 (Alm. del) af 4. januar 2019 fra Energi-, Forsynings- og Klimaudvalget bl.a. oplyst følgende:

”At målsætningen var nævnt i bemærkningerne til klimaloven, gør heller ikke målsætningen til en juridisk bindende målsætning.”

Justitsministeriet er i lyset af det ovenfor anførte om klimalovens indhold, bemærkningerne til lovforslaget og ministerens besvarelse under udvalgsbehandlingen enig i Energi-, Forsynings- og Klimaministeriets vurdering, hvorefter det nævnte klimamål ikke er retligt forpligtende.